

WYROK Z DNIA 1 PAŹDZIERNIKA 2010 R.

II KK 141/10

Przesłanka „niekaralności za przestępstwo umyślne” określone w art. 66 § 1 k.k. dotyczy prawomocnych skazań, które miały miejsce do dnia orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania.

Przewodniczący: sędzia SN J. Grubba (sprawozdawca).

Sędziowie: SN R. Sądej, SA (del. do SN) H. Komisarski.

Prokurator Prokuratury Generalnej: L. Nowakowski.

Sąd Najwyższy w sprawie Krystiana U., oskarżonego o czyn z art. 157 § 2 k.k. i in. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 1 października 2010 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 lutego 2010 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę p r z e k a z a ł do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

U Z A S A D N I E N I E

Krystian U. stanął pod zarzutem tego, że:

1. w dniu 18 lipca 2009 r. w W. posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zawiniątko z zawartością środka odurzającego w postaci marihuany o wadze netto 0,99 grama,

tj. popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.),

2. w dniu 18 lipca 2009 r. w W. uderzył przedramieniem w twarz Kaziemierę B., w wyniku czego upadła i doznała obrażeń w postaci zasinienia brzeżnego powłok obu oczu, zasinienia pod błoną śluzową przedsionka jamy ustnej, zasinienia i otarcia naskórka okolicy łokcia prawego, obrzęku i bolesności kłębu obu rąk bez upośledzenia funkcji, krwiaka uda prawego oraz obrzęku kostki zewnętrznej i zasinienia stopy prawej z otarciem naskórka, co skutkowało u pokrzywdzonej rozstrojem zdrowia na okres nie przekraczający 7 dni,

tj. popełnienia czynu z art. 157 § 2 k.k.

Prokurator wniósł o warunkowe umorzenie postępowania o te czyny i orzeczenie środka karnego w postaci przepadku zabezpieczonej marihuany.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 9 lutego 2010 r.:

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko Krystianowi U. ustalając okres próby na 2 lata,

- na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł środek karny przepadku dowodu rzeczowego, zarządzając jego zniszczenie.

Wyrok ten uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Prokurator Generalny w dniu 1 czerwca 2010 r. zaskarżył to orzeczenie kasacją wniesioną na niekorzyść oskarżonego. Skarżący podniósł zarzut rażącego i mającego wpływ na treść wydanego wyroku naruszenia prawa materialnego – to jest art. 66 § 1 k.k. – poprzez warunkowe umorzenie postępowania

nia karnego, pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył.

Kasacja wniesiona została z zachowaniem terminu z art. 524 § 3 k.k. i jest w pełni zasadna. Nie ulega bowiem wątpliwości, że jedną z przesłanek warunkujących możliwość zastosowania warunkowego umorzenia postępowania (art. 66 § 1 k.k.) jest bezwzględny wymóg, aby sprawca nie był karany za przestępstwo umyślne. Ta przesłanka nie została spełniona, gdyż Krystian U. w czasie podejmowania decyzji o zastosowaniu warunkowego umorzenia postępowania był dwukrotnie karany (*vide*: karta karna):

- wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 grudnia 2009 r. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 listopada 2009 r. za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.;

Nie ulega też wątpliwości, że oba przypisane przestępstwa mają charakter umyślny.

Jak wydaje się zatem, do zaistnienia tak rażącej obrazy prawa materialnego doszło w następstwie tego, że prokurator kierując wniosek o warunkowe umorzenie postępowania nie dysponował danymi o karalności podejrzanego (wniosek z dnia 30 października 2009 r., zaś znajdujące się w aktach dane o karalności sporządzono w dniu 29 stycznia 2010 r.), natomiast Sąd nie zapoznał się z nimi.

Dodatkowo warto zauważyć nie tylko fakt wielokrotnej karalności Krystiana U., ale również okoliczność, że drugie z wymienionych skazań dotyczy nie tylko popełnienia czynu podobnego do rozpoznawanego w niniejszej

sprawie, ale również popełnionego po dniu 18 lipca 2009 r., a więc w czasie zaistnienia zdarzeń z tej sprawy. Powyższe nasuwa daleko idące wątpliwości również co do spełnienia innych przesłanek z art. 66 § 1 k.k.

Ostatnią kwestią wymagającą rozważenia jest zagadnienie, czy przesłanka niekaralności z art. 66 § 1 k.k. dotyczy skazań, które miały miejsce przed dniem orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania, czy też przed dniem popełnienia zarzucanych czynów. Powyższe ma znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ oba skazania przez Sąd Rejonowy w W. miały miejsce po dniu 18 lipca 2009 r., a więc po zaistnieniu zdarzeń będących przedmiotem orzekania w sprawie zaskarżonej kassacji.

Jednoznacznie jednak należy opowiedzieć się za tym, że przesłanka „niekaralności za przestępstwo umyślne” z art. 66 § 1 k.k. dotyczy prawomocnych skazań, które miały miejsce do dnia orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania. Za takim rozumieniem w sposób oczywisty przemawia ulokowanie tej przesłanki wśród tych, które są związane z osobą sprawcy oraz bezpośrednie powiązanie jej z pozytywną prognozą kryminologiczną co do niego. Zatem tylko sprawca, co do którego sąd nabierze przekonania, że rozpoznawany czyn był odosobnionym incydentem w jego życiu i można realnie zakładać, iż w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa, może skorzystać z dobrodziejstwa takiego umorzenia. Prognoza ta zaś jest określana w czasie podejmowania decyzji w przedmiocie stosowania instytucji z art. 66 k.k. (i z perspektywy wiedzy posiadanej przez sąd w tym dniu). Co więcej, zauważyć należy, że w sytuacji, gdy ustawodawca chciał w sposób wyraźnie odmienny ukształtować tę kwestię – art. 64 k.k. – jednoznacznie wskazał, iż w tych wa-

runkach odpowiada sprawca, który popełnia przestępstwo będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w tym przepisie.

Nie sposób zatem przyjąć, że istniały w niniejszej sprawie podstawy do orzeczenia warunkowego umorzenia postępowania.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy uwzględnił zarzut podniesiony w kasacji i orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi.